

bene affectos, seque aliquoties adora-
 tum ab eis iuxta oraculum: Pergit tamen
 eos exercere, & cogit amplius oraculum
 confirmare, antequam se eis patefaciat,
 vt magis eos humiliet, quos sciebat fero-
 ci ingenio esse, certoq; cognoscat, vtrum
 fratri in extremo periculo succurrere pa-
 rati sint. Mandat præfecto domus, im-
 plere saccos frumento, quantum omni-
 no capiant, reposita in iisdem cuique sua
 pecunia. Hæc gemina beneficentia est,
 vt supra cap. 42. versic. 25. Techna igitur
 hæc licet seria, beneficentiæ frater-
 næ argumentis mixta est. Scyphum de-
 nique suum in sacco iunioris recondi
 iubet. Hæc mandata sub noctem ipsis
 suauiter & secure dormientibus œcono-
 mus ab hero accepit: vnde paulo post
 in summum mœrorem coniciuntur:
 Moneat id nos de instabilitate rerum
 humanarum. Quoties enim lætitia dif-
 fluiamus, metus omnis securi; infortu-
 nium fere est præforibus; gaudium cum
 subito luctu commutans: Sicut de fine
 14.13 humani gaudij dicit Salomon: *Etiā in
 risu dolet cor: & exitus lætitiæ tristitia.* Ma-
 ne factō digressos ab vrbe, quasi non bo-
 na principis gratia, iubetur œconomus
 armata manu persequi, comprehendere,
 probris insectari. 1. Vt hospites in-
 gratos: *Quare reddidistis malum pro bono?*
 Ingratitudine nihil fœdus, etiam inter
 barbaros: Ea est, pro bono non redde-
 re bonum. At longe fœdissima, pro bo-
 no rependere malum. 2. vt fures: *Non
 iste est, &c.* LXX. hic inserunt. *Quare
 furati estis scyphum meum argenteum? Non-
 ne est, ex quo bibit Dominus meus, & ex quo
 diuinans diuinat?* Est amplificatio crimi-
 nis à præstantia rei furtiæ, quod scy-
 phus sit diuinus, cuius ablatio proinde
 sit sacrilega. Iubet vero ministrum sic
 loqui ex opinione vulgi Ægyptiaci,
 quod multum tribuebat auguriis, cum-
 que Ioseph haberetur celebratissimus
 regni vates, cum quoque diuinationi-
 bus magicis deditum putabat. Id facit,

A vt fratres magis in opinione de se, quod
 Ægyptius esset, confirmet. Quidam a-
 liter verba interpretantur: An non Io-
 seph Dominus meus ex hariolis cogno-
 uit, quos consuluit, vos scyphum ab-
 stulisse? Et sic fere etiam Onkelos: *An
 non inuestigans inuestigauit, nempe ex au-
 guribus.* LXX. *αὐτὸς δὲ οἰωνισμῶν οἰωνι-
 ζεταὶ ἐν αὐτῷ: Dominus meus augurio augu-
 rari solet in eo: quæ videtur simplicissima
 sententia: Dominum suum in diuina-
 tionibus vti hoc scypho consuesse, id-
 eoque charissimum habere. Idem post-
 ea versic. 15. fingit Ioseph. Nostri inter-
 pretes multo aliter, ne sit necesse excu-
 sare Iosephum de Magia: *Ipsæ hæc re certo
 experimento discet, quales sitis:* quasi dicat,
 hoc demum factō penitus innotescet
 Domino meo, vos per fraudes ei cona-
 tos esse imponere. Sed nescio an verba
 textus eiusmodi sensum patiantur, quæ
 sic habent *וְיִנְחָם בְּרוּחֵהוּמָהּ*: ad verbum:
 & ipse diuinans diuinabit, vel diuinat in eo:
 C De præterita vero magia, & toto hoc lu-
 su excusando, non est cur laboremus.
 Si finem spectemus & animum Iosephi
 omnia bene habent: Spectat enim vti-
 litatem fratrum, & catastrophem ipse
 paulo post facit lætissimam, Si vero mo-
 dum actionis, fuit aulica vexatio nimis
 seria & periculosa. Scyphum occultat
 dolo: magicas artes Ægyptiorum proba-
 re & suas facere videtur, cum supra di-
 uinationem suam soli Deo vendicasset:
 fratres quos nouit infontes, calumniose
 D infimulat fœdissimorum criminum, in-
 gratitudinis & furti, inque grauissimum
 mœrorem coniicit, vt videtur sine cau-
 sa. Nam satis iam explorauerat, vt ri-
 gore prope modum excedat. Quamuis
 autem serio non agat: tamen serio age-
 re, & magus esse putatur, ac licet fra-
 tres reliqui vexationem tantam mere-
 bantur: Benjamin tamen iniuria sic ex-
 agitatur. Neque caret periculo examen.
 Quid si fratres dolo & criminationibus
 tam pudendis incitati, maledicta male-
 ff dictis,*